

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ นั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกันในการรู้จักพ่อเช่นที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็น หากทุกคนจะตระหนักรู้จักท่าน จะมีฝูงชนที่มากมายที่นี่

คำถาม: เสียงของการเปิดเผยจะกระจายไปทุกหนแห่งเมื่อใด?

คำตอบ: เมื่อมนุษย์ค้นพบว่าพระเจ้าเองได้มาเพื่อทำการก่อตั้งโลกใหม่ด้วยการทำลายล้างโลกเก่านี้ พ่อผู้ที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคนได้มาเพื่อให้ผลของบัดดีของเราแก่เรา เมื่อมีศรัทธา การเปิดเผยจะเกิดขึ้นและจะมีความปั่นป่วนทุกหนแห่ง

เพลง: ฝนของความรู้้นั้นเป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้ที่รัก

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงสองบรรทัดนี้ ฝนของความรู้้นั้นเป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้ที่รัก โลกไม่รู้ว่าผู้ที่เป็นที่รักคือใคร แม้ว่า มีลูกๆ มากมาย ลูกๆ มากมายก็ไม่รู้ว่าพวกเขาควรจดจำพ่ออย่างไร พวกเขาไม่รู้วิธีที่จะจดจำท่าน พวกเขาลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือจุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกต้องจดจำท่าน ให้ลูกฝึกการฝึกการจดจำระลึกถึงเช่นที่ว่าการจดจำระลึกถึงนั้นมั่นคง ในเวลาสุดท้ายลูกควรจะมีเพียงแต่จดจำว่า: ฉันคือดวงวิญญาณเท่านั้น ลูกมีร่างกายแต่เก็บความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับการกำหนดของพ่อ แทบจะไม่มีผู้ใดจดจำพ่ออย่างที่เป็น ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่อได้อธิบายว่าจนกระทั่งลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่บางคน เขาหรือเธอจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ก่อนอื่นใดพวกเขาควรรู้ว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือพ่อของเรา, พระเจ้าของกิตะ, และท่านคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน ในเวลานี้ท่านกำลังเล่นบทบาทของการประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส หากพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาเกี่ยวกับประเด็นนี้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดจะมาที่นี่ในหนึ่งวินาที จะมีความปั่นป่วนอย่างยิ่งในบาร์ต หากพวกเขาใช้เวลาในโลกนี้กำลังจะถูกทำลายและพวกเขามีศรัทธาในสิ่งนี้ จะมีทิวแถวจากบอมเบย์ถึงอาบู อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดมีศรัทธาเช่นนั้นเร็วนัก ลูกรู้ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดจะยังคงหลับใหลในการนอนหลับที่ลึก และแล้วในเวลาสุดท้ายอิทธิพลของลูกจะกระจายออกไป การมีศรัทธาในประเด็นว่าพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวิตนั้นไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! หากสิ่งนี้เป็นที่รู้อย่างดี จะมีเสียงนั้นทั่วทั้งบาร์ต ถึงกระนั้นเมื่อลูกอธิบายแก่บางคน คนอื่นจะบอกว่าเขาถูกเวทมนตร์ ดันไม้นี้ต้องเติบโตอย่างช้ามาก ยังมีเวลาเล็กน้อยหลงเหลืออยู่ ลูกยังมีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม ลูกอธิบายแก่คนที่มิเชื่อเสียงแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ในหมู่ลูกๆ เช่นกัน ลูกบางคนไม่เข้าใจความรู้ี้ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ก็ไม่สามารถมีสภาพนั้น พ่อเข้าใจว่าศรัทธาของลูกเป็นเช่นไร! ถึงกระนั้นลูกบางคนแทบจะไม่จดจำพ่อแม้กระทั่งหนึ่งหรือสองเปอร์เซ็นต์! แม้ว่าพวกเขาอาจจะนั่งอยู่ที่นี่ พวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ ต้องมีความรักและโชคที่นี่ หากพวกเขามีความรักต่อพ่อ พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว พวกเขา กำลังกลายเป็นนายของโลก นั้นมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและเหตุนี้เองเวลานี้จึงใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั้นไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! หากพวกเขาทำสิ่งนี้ จะมีประกายนั้นบนใบหน้าของเขา เมื่อเด็กสาวแต่งงานและสวมเครื่องประดับ จะมีความสุขอย่างมากบนใบหน้าของเธอ อย่างไรก็ตาม ที่นี้บางคนไม่แม้กระทั่งจดจำเจ้าบ่าวและดังนั้นใบหน้าของเขาจึงเหี่ยวเฉา อย่าได้ถามเลย! เมื่อเด็กสาวแต่งงาน ใบหน้าของเธอมีความสุขอย่างยิ่งในขณะที่ใบหน้าของเด็กสาวบางคนเป็นเช่นซากศพแม้กระทั่งหลังแต่งงาน นั้นมีทุกประเภท! บางคนสับสนเมื่อพวกเขาไปที่บ้านอื่น เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ต้องอาศัยความเพียรพยายามเพื่อที่จะจดจำพ่อ เป็นที่จดจำเกี่ยวกับช่วงเวลาสุดท้ายว่า “ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปีเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส” ลูกต้องสร้างสภาพของการคิดว่าตนเองเป็นโก๊ปและโก๊ปปีและมีการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พ่อได้มาและกำลังให้มรดกนั้นแก่ลูก ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลักษมีและนารายณ์จบสิ้น 84 ชาติ เกิดของเขา พ่อก็มาและสอนราชาโยคะแก่พวกเขาและให้อาณาจักรของเขาแก่เขา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์คือรูปภาพอันดับหนึ่ง ลูกรู้ว่าพวกเขาทำการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้าของเขาและเวลานี้พ่อกำลังสอนวิธีที่จะทำการกระทำเหล่านั้นแก่ลูก ท่านพูดว่า: อยู่อย่างมีมานะมานะภาพ! อยู่อย่างบริสุทธิ์! อย่ากระทำความบาปใดๆ เพราะเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ, นายแห่งสวรรค์ มายา, ราวน์ได้ทำให้ลูกกระทำความบาปเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้จงถามตนเองว่า: ฉันกำลังทำบาปใดหรือไม่? ฉันเฝ้าแต่ทำการกระทำที่เป็นบุญหรือไม่? ฉันได้กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดไหม? พ่อพูดว่า: กลับมามานะมานะภาพ! ลูกต้องถามว่า: ใครพูดว่า: มานะมานะภาพ? ผู้คนเหล่านั้นอ้างว่าภุมมะพุดสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวิตพุดสิ่งนี้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พร้อมกับวันเกิดของชีวา, นั้นมีวันเกิดของกิตะด้วยเช่นกัน พร้อมกับวันเกิดของกิตะ มีวันเกิดของภุมมะด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคต ลูกต้องเปลี่ยนจากขอลานเป็นเจ้าชาย นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของราชาโยคะ ลูกต้องพิสูจน์ว่าพระเจ้าของกิตะไม่ใช่ศรัทธาภุมมะ, แต่เป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน และแล้วความคิดเห็น

เกี่ยวกับการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะถูกทิ้งไป เพียงพอเท่านั้นคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียุติแก่ทุกคนและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้คนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่พวกเขาพูด! พวกเขาพูดถึงศาสนาในสิ่งใดก็ตามที่เข้ามาในจิตใจ มีสามศาสนาหลัก ศาสนาเทพดำเนินไปครึ่งหนึ่งของวงจร รู้ว่าพ่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, ศาสนาเทพและศาสนานักรบ โลกไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นเป็นหลายแสนปี ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปสูงส่งที่สุดในทุกศาสนา อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ลืมนิยามของตนเองและกลับมาไร้ศีลธรรม จรรยา ชาวคริสเตียนไม่ละทิ้งศาสนาของเขา พวกเขาว่าพระคริสต์ก่อตั้งศาสนา ศาสนาอิสลาม, ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์คือศาสนาหลัก และแล้วมีศาสนาอื่นที่เล็กกว่ามากมาย ไม่มีผู้ใดรู้ว่าการขยายตัวนี้เริ่มขึ้นที่ใด เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้นตั้งแต่โมฮัมหมัดคงอยู่ การคงอยู่ของอิสลามนั้นเก่ามาก ชาวคริสเตียนนั้นเป็นที่รู้จักอย่างดีมากด้วยเช่นกันและแล้วจึงมีศาสนาอื่นอย่างมากมาย ทุกคนมีศาสนาของตนเอง พวกเขามีศาสนาที่ต่างกันและชื่อที่ต่างกันของตนเองและดังนั้นจึงสับสน พวกเขาไม่รู้ว่ามีสี่คัมภีร์ศาสนาหลักเท่านั้น ศาสนาเทพและศาสนาบราห์มินรวมอยู่ในคัมภีร์ศาสนาเหล่านั้น บราห์มินกลายเป็นเทพ, ผู้ที่ต่อมากลายเป็นนักรบ ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งนี้ มีการร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อบราห์มิน พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, เทพและนักรบ คำพูดเหล่านี้คงอยู่แต่พวกเขาอ่านทั้งหมดนี้เหมือนนกแก้ว นี่คือน้ำของหนาม ผู้คนเชื่อว่าบาร์ตเคยเป็นสวนดอกไม้ อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดรู้ว่สิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นเมื่อไร สิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นอย่างไรและใครสร้างสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้ว่ดวงวิญญาณสูงสุดคือใคร ดังนั้นพวกเขาได้กลายเป็นลูกกำพร้า เหตุนี้เองจึงมีการต่อสู้รบราอย่างมากมาย พวกเขาเพียงแค่มีความสุขในการทำผิดต่อไป เวลานี้พ่อได้มาเพื่อนำแสงสว่างมา ท่านประทานการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก เมื่อสัทครูให้น้ำมันของความรู้แก่ลูก ความมืดของความรู้ก็ถูกขจัดทิ้ง ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง พ่อได้ให้ตาที่สามแก่ลูก แม้ว่าเทพถูกแสดงไว้พร้อมกับตาที่สาม ผู้คนก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ในความเป็นจริงลูกมีดวงตาที่สาม, แต่พวกเขาได้แสดงเหล่าเทพพร้อมกับตาที่สาม ไม่มีการอ้างถึงบราห์มินในกิตะ พวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างฆราวาสและพณิกาสและรอม่าตีก ฯลฯ ในกิตะ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า: ท่านไม่แม้กระทั่งเชื่อในคัมภีร์! ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าเหตุใดลูกจึงไม่เชื่อคัมภีร์ เป็นเพราะลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของบักตี ความรู้และบักตีได้รับการจดจำ บักตีเริ่มขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ผู้คนของบาร์ตไปสู่หนทางบาปและคดโกงในศาสนาและการกระทำของพวกเขา และเหตุนี้เองในเวลานี้พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าฮินดู เวลานี้พวกเขาได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ใครทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์? ราวัน! ผู้คนเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน พวกเขาคิดว่าสิ่งนั้นได้ดำเนินไปตั้งแต่มีการบันทึกของเวลา อย่างไรก็ตามอาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด มายาได้ทำให้สติปัญญาของพวกเขากลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ เพียงพอเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากหินให้เป็นผู้ที่สูงส่ง เป็นไปหลังจากลูกได้เข้าไปสู่ยุคเหล็กเท่านั้นที่จึงมีการก่อตั้งยุคทอง พ่ออธิบายสิ่งนี้ แต่ยากนักที่สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด เวลานี้ลูก ๆ กุมาริได้หั้นหมายแล้ว ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชา! ลูกถูกลักพาตัว, นั่นคือลูก ๆ ดวงวิญญาณได้รับการบอกว่า: ลูกเป็นของพ่อและแล้วลูกก็ลืมนั่น ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและเป็นของมายา อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการวิ่งหนีหรือการถูกลักพาตัวให้จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ มีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น หลายต่อหลายคนมีสำนึกที่เป็นร่างและทำการกระทำที่เป็นบาป พ่อรู้ว่าบางดวงวิญญาณไม่ได้จดจำท่านเลย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างและทำบาปมากมายและดังนั้นโทษของบาปจึงเต็มเปี่ยมหนึ่งร้อยเท่า แทนที่จะแสดงหนทางแก่ผู้อื่น พวกเขาเองลืมนั่น และแล้วพวกเขากลับมาตกต่ำมากยิ่งขึ้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ผู้ที่ไต่เต้าลืมนิสัยความหวานชื่นของน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ ผู้ที่ตกลงมานั้นถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิง อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง จมมองดูว่ามีความแตกต่างมากเพียงไรที่ลูกสร้างขึ้น! บางคนศึกษาเล่าเรียนและไปถึงท้องฟ้า, ในขณะที่บางคนตกลงมาถึงพื้น หากสติปัญญาทึบ, พวกเขาก็ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียน บางคนบอกบาปว่าพวกเขาไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น บาบพูดว่า: โอเค เพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ, พ่อของลูกแล้วพ่อจะมีความสุขแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้จดจำพ่อเลย! หากลูกจดจำพ่อ, ลูกก็จะเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกไม่สามารถไปยังดินแดนแห่งความสุขหากลูกไม่จดจำท่าน ลูกสามารถได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีตัวตน ที่เหลือทั้งหมดให้ความสุขชั่วครวเท่านั้น เมื่อบางคนมีลูกหรือได้รับพรให้ลูกถือเตอรืด้วยอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ และแล้วศรัทธานั้นก็ได้รับการปลุกฝัง หากบางคนได้รับประโยชน์สองถึงสี่ล้าน เขายกย่องผู้ที่เขาได้รับสิ่งนั้น, แต่ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ชั่วครว พวกเขาไม่สามารถได้รับพลาณามัยหรือความมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่รู้สิ่งใด แต่ลูกไม่สามารถตำหนิพวกเขา! พวกเขาเพียงแค่มีความสุขด้วยความสุขชั่วครว พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้อำนาจในการปกครองของสวรรค์แก่ลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง! บางคนไม่สามารถอธิบายสิ่งใดเลย บางคนเข้าใจ, แต่เพราะพวกเขาไม่มีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกณืจึงยังไม่ถูกใคร ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง จึงมีการทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง โยคะคือสิ่งหลัก เป็นไปด้วยพลังของโยคะที่ลูกกลายเป็นนายของโลก พระ

เจ้า, ไม่ใช่ลักษณะที่สอนโยคะโบราณแก่ลูก การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นดีมาก เมื่อลูกไปและดูละคร จากทั้งหมดปรากฏขึ้นในจิตใจของลูก อย่างไรก็ตามมันใช้เวลาที่จะอธิบายสิ่งนั้นแก่บางคน เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ เมล็ดและต้นไม้ วงจรนี้กระจางชัดอย่างยิ่ง นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที: ดินแดนแห่งความสงบ, ดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความทุกข์ อย่างไรก็ตามลูกควรสามารถจดจำสิ่งนั้น สิ่งหลักคือคำแนะนำของพ่อ พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะรู้ทุกสิ่ง อัจชะ ชีพบาบาจดจำลูก ๆ บราห์มาบาบาไม่ได้จดจำลูก ชีพบาบารู้ว่าผู้ใดคือลูก ๆ ที่มีค่าของท่าน อย่างแน่นอนที่ท่านจะจดจำลูก ๆ ที่มีค่าและมีค่าต้องงานรับใช้ของท่าน ผู้นี้ (บราห์มาบาบา) จะไม่จดจำผู้ใด ดวงวิญญาณของผู้นี้ได้รับการกำหนดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 ในการที่จะมีโชค, มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว การมีความรักหมายถึงการเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาของผู้เดียวในทุกย่างก้าว
- 2 อย่างแน่นอนให้ทำการกระทำที่เป็นบุญ การทำบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ให้จดจำพ่อและเตือนทุกคนถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกกลับมาคิดถึงและทำงานรับใช้สามประเภทไปพร้อม ๆ กันและกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ เป็นไปตามเวลาปัจจุบัน ลูกต้องการทำงานรับใช้สามประเภท-ผ่านความคิด, คำพูดและการกระทำของลูกไปพร้อม ๆ กัน พร้อมกันกับการรับใช้ผ่านคำพูดและการกระทำ เฝ้าแต่รับใช้ผ่านความคิดที่บริสุทธิ์ของจิตใจของลูกด้วยทัศนคติที่สูงส่งและผลของสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเพราะว่าคำพูดสามารถมีพลังเมื่อจิตใจของลูกมีพลังเท่านั้น มิฉะนั้นแล้วลูกจะเป็นเช่นบัณฑิตผู้ที่ยิ่งแต่พูดเกี่ยวกับบางสิ่งเพราะว่าพวกเขาเพียงแค่อ่านและพูดซ้ำทุกสิ่งเหมือนกับนกแก้ว ผู้ที่สามารถใช้ความรู้ นั่นคือ ผู้รู้คิดทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทไปพร้อม ๆ กันและได้รับพรของความสำเร็จ

คติพจน์: ให้ประสบการณ์ของความสงบ, พลังและความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณผ่านคำพูด, การกระทำและตรีสติ (สายตา) คือความยิ่งใหญ่ของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ซานติ ***